

Tractat fra denne Stund af er Lov her i Landet saa godt som enhver anden. I den 3die Artikel af Fredstractaten er der fastsat — jeg vil helst, dersom den ærede Formand tillader det, oplæse den: Hans Majestæt Kongen af Danmark renoncerer paa alle sine Rettigheder til Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg til Fordeel for deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen, idet Allerhöjst-samme forpligter Sig til at anerkjende de Dispositioner, som de nævnte Majestæter ville træffe med Hensyn til disse Hertugdømmer", og i den 4de Artikel hedder det: „Afstaaelsen af Hertugdømmet Slesvig omfatter alle de til dette Hertugdømme hørende Der, ligesaa vel som det paa Fastlandet beliggende Territorium". Dette har Rigsraadet bekræftet ved sin Beslutning, og Kongen af Danmark er altsaa ikke mere Hertug i nogen Deel af Slesvig, Holsteen eller Lauenborg; thi han har afstaaet det Hele, og ikke alene som Land, men ogsaa med alle dertil hørende Rettigheder. Hvilke vare de dertil hørende Rettigheder? Der var for disse Hertugdømmer den samme Ret som for Kongeriget, nemlig en Ret til at danne et fælles Monarchi, der gjennem en repræsentativ Forsamling kunde lovgive med Kongen om disse Landsdeles Fællesanliggender. Fra det Øieblik af, at dette Monarchi var opløst — det var ikke et Stykke, som blev afstaaet, men det var Monarchiet, der blev opløst — manglede Rigsraadet altsaa det Underlag, det behøvede for at kunne fortsætte Lovgivningsværket. At man i den Henseende har været i den allerbesynderligste Uklarhed, og at man i Repræsentationen selv har havt en Fornemmelse af, at det, for idetmindste at holde Skindet vedlige, var nødvendigt, at der var noget tilbage af dette Fællesskab, at der var noget tilbage, som kunde kaldes fælles Anliggender, fremgaaer af, at begge Forsamlinger, baade Rigsraadets Folkething og dets Landssting, ere vedblevne — deres offentlige Tidende bærer Præg deraf — at indeholde slesvigiske Landsdeelskredse. I Rigsraadstidenden for den 5te November 1864, som ikke siden er bleven omtrykt eller forandret, findes for Folkethinget 16 Kredse og for Landsstinget 15, og naar man vil see efter, hvad det er for Kredse, vil man

see, at de omfatte det hele Slesvig-Danmark. Gaar jeg videre og holder mig til Rigsraads-tidenden af 28de August 1865, som altsaa er senere, og hvori alt dette kunde have været forandret, ifald man ikke som sagt havde følt, at Monarchiet eller Slesvig-Danmark — hvilken af Dele man nu vil holde sig til — krævede et saadant Underlag, vil man finde, at Landsstinget indeholder 14 Kredse, som omfatte f. Ex. Abenraa, Sønderborg, Nordborg, Flensborg &c., og man maa kun undre sig over, hvorfor nogle Kredse ere bibeholdt, medens andre ere faldne bort. Jeg skal strax komme ind paa, hvad der er blevet sagt som et Slags Forsvar derfor, og som ogsaa under en Slags Lovgivning derom er kommet i Betragtning. Man har nemlig sagt, at de, der vare valgte for disse Kredse, vare valgte i Forbindelse med de Stykker af Slesvig, som ere blevne tilbage under Kongeriget, og disse repræsentere derfor det hele Valgunderlag, hvorfra disse Medlemmer hente deres Berettigelse; men dette forholder sig aldeles ikke rigtigt, efter som der hos os ikke er Noget tilbage af det Slesvig, som var constitueret og udgjorde den Landsdeel, der var i Forbindelse med Kongeriget. Denne var allerede overgivet til de fjendtlige Magter, før der indtraadte et Bytte, hvorved Kongerigets Landsdele bleve bortgivne for Stykker, som æquivalerede dem. Kongen freintræder altsaa ikke som en Hertug af Slesvig, der har beholdt Noget tilbage af sit Land, nei, det afstod han, men han vandt disse Stykker som den Konge af Danmark, der har været lykkelig nok til at faae noget af den ham før underlagte Landsdeel tilbage i Erstatning for det, man ellers maaskee vilde have taget fra ham for slet Intet. Dette er altsaa et ganske andet Forhold, og det staaer defineret, fremstillet ganske nøie paa samme Maade i Freds Slutningen. Der staaer med meget klare Ord, at det er de nye Befiddere af Slesvig, som bytte disse Landsdele til Kongen af Danmark for de Landsdele, han giver dem. Det hedder derom saaledes — jeg har allerede oplæst for De Herrer, hvad der beviser, at Slesvigs Land, og om jeg saa tør sige Statsideen Slesvig, var ganske borte af Kongens Hænder: „For at simplificere Grændse-